

פרשת במדבר התשע"ז

adk1010@gmail.com

הרב ארי דוד קאהן

1. במדבר פרק א,

(א) ויִדְבֹר ה' אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי בְּאֶהָל מוֹעֵד בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנַי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם מִצְרַיִם לֵאמֹר: (ב) שָׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל־עֵדֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת כָּל־זָכָר לְגִלְגֻלְתָּם: (ג) מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל־יֵצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצַבְאוֹתֵיכֶם וְאֶהְרֹן: (ד) וְאֹתְכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה אִישׁ אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית־אֲבֹתָיו הוּא: (ה) וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם לְרֹאוּבֵן אֶל־יִצְחָר בֶּן־שִׁדְיָאוֹר: (ו) לְשִׁמְעוֹן שְׁלֵמִיאֵל בֶּן־צוּרִישֶׁדַי: (ז) לְיִהוּדָה נַחֲשׁוֹן בֶּן־עֲמִינָדָב: (ח) לְיִשְׁשָׁכָר נַתְנָאֵל בֶּן־צוּעָר: (ט) לְזַבּוּלֹן אֶל־יָאֵב בֶּן־חֶלֶן: (י) לְבִנְיָמִן יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֶל־יִשְׁמָע בֶּן־עֲמִיֵּהוּד לְמִנְשֵׁה גַמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר: (יא) לְבִנְיָמִן אֲבִיזָן בֶּן־גְּדֵעֲנִי: (יב) לְדָן אַחִיעֶזֶר בֶּן־עֲמִישֶׁדַי: (יג) לְאֲשֶׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־עֶכְרֹן: (יד) לְגָד אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל: (טו) לְנַפְתָּלִי אַחִירָע בֶּן־עֵינָן: ... (מז) וְהַלְוִיִּם לְמִטָּה אֲבֹתָם לֹא תִפְקְדוּ בְּתוֹכָם: פ

(מח) ויִדְבֹר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (מט) אַךְ אֶת־מִטָּה לְוִי לֹא תִפְקְדוּ וְאֶת־רֹאשֵׁי לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (נ) וְאֵתֶּה הַפְּקֹד אֶת־הַלְוִיִּם עַל־מִשְׁכַּן הַעֲדוּת וְעַל כָּל־כְּלָיו וְעַל כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ הִמָּה יִשָּׂאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְהֵם יִשְׁרְתֻהוּ וְסָבִיב לְמִשְׁכַּן יִחְנוּ: (נא) וּבִנְסֵעַ הַמִּשְׁכָּן יוֹרִידוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם וּבַחֲנֹת הַמִּשְׁכָּן יִקְיִמוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם וְהֵזֶר הַקָּרֵב יוֹמֵת: (נב) וַחֲנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל־מִחְנֵהוּ וְאִישׁ עַל־דָּגְלוֹ לְצַבְאוֹתָם: (נג) וְהַלְוִיִּם יִחְנוּ סָבִיב לְמִשְׁכַּן הַעֲדוּת וְלֹא־יִהְיֶה קוֹצֵף עַל־עֲדוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשִׁמְרוּ הַלְוִיִּם אֶת־מִשְׁמַרְתּוֹ מִשְׁכַּן הַעֲדוּת: (נד) וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת־מֹשֶׁה בְּן עֵשׂוֹ: פ

2. רש"י במדבר פרק א פסוק נב

ואיש על דגלו. כמו שהדגלים סדורים בספר זה – שלשה שבטים לכל דגל:

3. במדבר פרק ב,

(ט) כָּל־הַפְּקָדִים לְמַחְנֵה יְהוּדָה מֵאֵת אֶלֶף וּשְׁמַנַּיִם אֶלֶף וּשְׁשֵׁת־אֲלָפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת לְצַבְאוֹתֵיכֶם רֵאשֹׁנָה יִסְעוּ: ס... (טז) כָּל־הַפְּקָדִים לְמַחְנֵה רֹאוּבֵן מֵאֵת אֶלֶף וְאַחַד וְחַמְשֵׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע־מֵאוֹת וְחַמְשֵׁים לְצַבְאוֹתֵיכֶם וּשְׁנַיִם יִסְעוּ: ס... (כד) כָּל־הַפְּקָדִים לְמַחְנֵה אֶפְרַיִם מֵאֵת אֶלֶף וּשְׁמֹנֶת־אֲלָפִים וּמֵאָה לְצַבְאוֹתֵיכֶם וּשְׁלֹשִׁים יִסְעוּ: ס... (לא) כָּל־הַפְּקָדִים לְמַחְנֵה דָן מֵאֵת אֶלֶף וּשְׁבַעֶה וְחַמְשֵׁים אֶלֶף וּשְׁשֵׁי מֵאוֹת לְאַחֲרֵנָה יִסְעוּ לְדִגְלֵיהֶם: פ

4. רש"י במדבר פרשת במדבר פרק ב פסוק ט

ט- ראשנה יסעו. כשרואין הענין מסתלק, תוקעין הכהנים בתצוצרות, ונוסע מחנה יהודה תחלה, וכשהולכין הולכין כדרך חנינתו – הלוים והעגלות באמצע, דגל יהודה במזרח, ושל ראובן בדרום, ושל אפרים במערב, ושל דן בצפון:

5. במדבר פרק י, כה-כו

(כה) וְנוֹסַע דָּגֵל מַחְנֵה בְּנֵי־דָן מֵאֶסְף לְכָל־הַמַּחְנֹת לְצַבְאוֹתֵיכֶם וְעַל־צְבָאוֹ אַחִיעֶזֶר בֶּן־עֲמִישֶׁדַי:

6. העמק דבר במדבר פרשת בהעלותך פרק י פסוק כה

(כה) מאסף לכל המחנות לצבאותם. מי שנחשל ולא יכול ללכת עם מחנהו, והיה נשאר יחידי אחורי המחנה, נאסף למחנה בני דן, ומחנה בני דן היו הולכים לאט עם הנחשלים עד שהביאום לצבאותם:

7. במדבר פרק ב, א-ג

(א) ויִדְבֹר ה' אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֶהְרֹן לֵאמֹר: (ב) אִישׁ עַל־דָּגְלוֹ בְּאֵתֶּה לְבֵית אֲבֹתָם יִחְנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִלְּגַד סָבִיב לְאֶהָל־מוֹעֵד יִחְנוּ:

8. רש"י במדבר פרק ב

ב - באתת. כל דגל יהיה לו אות מפה צבועה תלויה בו, צבעו של זה לא כצבעו של זה, צבע כל אחד כגון אבנו הקבועה בחשון, ומתוך כך יכיר כל אחד את דגלו; ד"א: באותות לבית אבותם, באות שמסר

לָהֶם יַעֲקֹב אֲבִיהֶם כְּשֶׁנִּשְׁאַוּהוּ מִמִּצְרַיִם שְׁנֵאמַר (בראשית ב') "וַיַּעֲשׂוּ בָנָיו לוֹ כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּם, יְהוּדָה וַיִּשְׁשָׁכֶר וְזָבוּלוֹן יִשְׁאַוּהוּ מִן הַמְּזֻרָח, וַרְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְגַד מִן הַדְּרוֹם וְכוּ", כַּדְּאִיתָא בְּתַנְחומָא בְּפִרְשָׁה זֹה: קדמה. לְפָנִים הַקְרוּיָה קְדָם: וְאִיזוּ זֶה רוּחַ מְזֻרְחִית, וְהַמְעַרְב קְרוּי אַחֹר:

9. במדבר פרק ג,

(יז) וַיְהִי־וַיֹּאמֶר לְגוֹי בְּנֵי־לֵוִי בְשִׁמְתָם גִּרְשׁוֹן וַיִּקְהַת וַיִּמְרָרִי: (יח) וְאַלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־גִרְשׁוֹן לְמִשְׁפַּחְתְּךָ לְבָנֵי וְשִׁמְעִי: (יט) וּבְנֵי קֵהַת לְמִשְׁפַּחְתְּךָ עֶמְרָם וַיִּצְהָר חֶבְרוֹן וְעִזִּיאֵל: (כ) וּבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחְתְּךָ מַחֲלִי וּמוּשִׁי אֶלֶה הֵם מִשְׁפַּחַת הַלֵּוִי לְבֵית אֲבֹתָם: (כא) לְגִרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַלְבִּנִי וּמִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעִי אֶלֶה הֵם מִשְׁפַּחַת הַגִּרְשִׁנִּי: ... (כג) מִשְׁפַּחַת הַגִּרְשִׁנִּי אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן יַחְנוּ יָמָה: (כד) וַנְּשִׂיא בֵּית־אָב לְגִרְשִׁנִּי אֶלְיָסָף בֶּן־לֵאֵל: (כה) וּמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי־גִרְשׁוֹן בְּאֶהֱל מוֹעֵד הַמִּשְׁכָּן וְהָאֶהֱל מִכְסֵּהוּ וּמִסֹּף פֶּתַח אֶהֱל מוֹעֵד: (כו) וְקִלְעֵי הַחֲצֵר וְאֶת־מִסְדֵּי פֶתַח הַחֲצֵר אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמְזֻבָּח סָבִיב וְאֵת מִיתְרָיו לְכָל עֲבֹדָתוֹ: (כז) וְלִקְהַת מִשְׁפַּחַת הָעֶמְרָמִי וּמִשְׁפַּחַת הַיִּצְהָרִי וּמִשְׁפַּחַת הַחֶבְרֹנִי וּמִשְׁפַּחַת הָעִזִּיאֵלִי אֶלֶה הֵם מִשְׁפַּחַת הַקְהָתִי: (כח) בְּמִסְפָּר כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וּמַעְלָה שְׁמַנְת אֶלְפִים וְשִׁשׁ מֵאוֹת שְׁמָרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ: (כט) מִשְׁפַּחַת בְּנֵי־קֵהַת יַחְנוּ עַל יַרְדֵּי הַמִּשְׁכָּן תִּימְנָה: (ל) וַנְּשִׂיא בֵּית־אָב לְמִשְׁפַּחַת הַקְהָתִי אֶלְיָצֶפֶן בֶּן־עִזִּיאֵל: (לא) וּמִשְׁמֶרֶתָם הָאָרוֹן וְהַשְּׁלֶחַן וְהַמִּנְחָה וְהַמְזֻבָּחַת וְכָלִי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יִשְׂרָתוּ בָהֶם וְהַמִּסֹּף וְכָל עֲבֹדָתוֹ: (לב) וַנְּשִׂיא נְשִׂאֵי הַלֵּוִי אֶלְעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן כַּקְדֹּת שְׁמָרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ: (לג) לְמְרָרִי מִשְׁפַּחַת הַמַּחֲלִי וּמִשְׁפַּחַת הַמוּשִׁי אֶלֶה הֵם מִשְׁפַּחַת מְרָרִי: (לד) וּפְקֻדֵיהֶם בְּמִסְפָּר כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וּמַעְלָה שֵׁשֶׁת אֶלְפִים וּמֵאָתָיִם: (לה) וַנְּשִׂיא בֵּית־אָב לְמִשְׁפַּחַת מְרָרִי צוּרִיאֵל בֶּן־אֲבִיהֶיךָ עַל יַרְדֵּי הַמִּשְׁכָּן יַחְנוּ צִפְנָה: (לו) וּפְקֻדַת מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי מְרָרִי קְרָשִׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחֵיו וְעַמֻּדָיו וְאֲדָגָיו וְכָל־פְּלִי וְכָל עֲבֹדָתוֹ: (לז) וְעַמְדֵי הַחֲצֵר סָבִיב וְאֲדָנִיָּהֶם וַיִּתְדֹתָם וַיִּמִּיתְרֵיהֶם: (לח) וְהַחֲנִיִּים לְפָנֵי הַמִּשְׁכָּן קֹדְמָה לְפָנֵי אֶהֱל־מוֹעֵד וּמְזֻרְחָה מִשָּׁהוּ וְאֶהֱרֹן וּבָנָיו שְׁמָרִים מִשְׁמֶרֶת הַמִּקְדָּשׁ לְמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהַזָּר הַקָּרֵב יוֹמֵת: (לט) כָּל־פְּקוּדֵי הַלְוִיִּם אֲשֶׁר פָּקֹד מִשָּׁהוּ וְאֶהֱרֹן עַל־פִּי ה' לְמִשְׁפַּחְתְּךָ כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וּמַעְלָה שָׁנִים וְעֹשְׂרִים אֶלְפִי: ס

10. במדבר פרק טז, א-ב

(א) וַיִּקַּח קָרַח בֶּן־יִצְחָר בֶּן־קֵהַת בֶּן־לֵוִי וְדָתָן וְאֲבִירָם בְּנֵי אֶלְיָאֵב וְאוֹן בֶּן־פִּלֶת בְּנֵי רְאוּבֵן: (ב) וַיִּקְלְמוּ לְפָנֵי מֹשֶׁה וְאֲנָשִׁים מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל חַמְשִׁים וּמְאָתָיִם נְשִׂאֵי עֵדָה קְרָאִי מוֹעֵד אֲנָשֵׁי־שֵׁם:

11. רש"י במדבר פרק טז:א

בן יצהר בן קהת בן לוי. ולא הזכיר "בן יעקב", שפיקש רחמים על עצמו שלא יזכר שמו על מחלוקתם, שנאמר "בקהלם אל תחד כבדי" (בראשית מ"ט), והיכן נזכר שמו על קרח? בהתייחסם על הדוכן בדברי הנמים, שנאמר (דהי"א ו') "בן אביסף בן קרח בן יצחק בן קהת בן לוי בן ישראל": דתן ואבירם. בשביל שהיה שבת ראובן שריו בחנינתם תימנה שכן לקהת ובניו החונים תימנה, נשתתפו עם קרח במחלוקתו — "אוי לרשע או לשכנו". ומה ראה קרח לחלוק עם משה? נתקנא על נשיאותו של אליצפן בן עזיאל, שמנהו משה נשיא על בני קהת על פי הדבור, אמר קרח, אחי אבא אך בעה היו, שנאמר (שמות ו') "ובני קהת וגו'", עמרם הבכור נטלו שני בניו גדלה, אחד מלך ואחד פהן גדול, מי ראוי לטול את השנייה? לא אני שאני בן יצחק, שהוא שני לעמרם, והוא מנה נשיא את בן אחיו הקטן מפלם, הריני חולק עליו ומבטל את דבריו! מה עשה? עמד וכנס ר"ג ראשי סנהדראות — רבן משבט ראובן שכניו והם אליצור בן שדיאור וחבריו וכיוצא בו, שנאמר נשיאי עדה קראי מועד ולהלן הוא אומר (במדבר א'), "אלה קרואי העדה" — והלבישן טליתות שפלן תכלת, באו ועמדו לפני משה, אמרו לו טלית שכלה של תכלת חייבת בציצית או פטורה? אמר להם חייבת, התחילו לשחק עליו, אפשר טלית של מן אחר חוט אחד של תכלת פוטרה, זו שכלה תכלת לא תפטור את עצמה!?

12. מדרש תנחומא (בוכר) פרשת במדבר סימן יב

איש על דגלו. ... לא היה צריך לומר, אלא איש על דגלו יחנו בני ישראל. ומה תלמוד לומר: באותות. אלא בשעה שגפטר יעקב אבינו מן העולם, אמר לבניו, ושכבתי עם אבותי (בראשית מח, ל) חזר על

כל בניו וברכין ופוקדון, אמר להן, כשתטלו אותי, ביראה ובכבוד טלו אותי. ולא יגע אדם אחר במשתי, ולא אחד מן המצרים, ולא אחד מבניכם, מפני שיש בכם שנושא מבנות פנען. וכן הוא אומר, ויעשו בניו לו כן כפאשר צונו, וישאו אותו בניו ארצה פנען^(שם ט, יב-יא), ולא בני בניו. והיאך צונו. אמר להם: יהודה ויששכר וזבולון יטענו מטתי מן המזרח, ראובן ושמעון וגד יטענו מן הדרום, דן ואשר ונפתלי יטענו מן הצפון, בנימין אפרים ומנשה יטענו מן המערב. יוסף אל יטעון, למה. שהוא מלך, ואתם צריכין לחלוק לו כבוד. לוי אל יטעון. למה, שעתידין לישא את הארון, ומי שטוען את ארוננו של חי העולמים, לא ישא ארוננו של מת. ואם תעשו כן וטענתם את מטתי כשם שצויתי אתכם, הקדוש ברוך הוא עתיד להשרות אתכם דגלים דגלים. כיון שנפטר, טענו אותו כשם שצונו שיתענו אותו. מנין, שכן כתיב: ויעשו בניו לו כן כפאשר צונו^(בראשית ט, יב). מה כתיב אחריו, וישאו אותו בניו ארצה פנען. כיון שיצאו ישראל ממצרים, אמר הקדוש ברוך הוא, הרי השעיה שיעשו דגלים כשם שבשרון אביהו, שהן עתידין לעשות דגלים דגלים. מיד אמר הקדוש ברוך הוא למשה, משה, עשה אותם דגלים לשמי. מיד עמד משה והתחיל מיצר, אמר, עכשו עתידה מחלקת להנתן בין השבטים. אם אומר לשבט יהודה לשרות במזרח. הוא אומר לי, אי אפשר לי אלא בדרום, וכן אחרים פיוצא בו שבט ושבט. אמר ליה הקדוש ברוך הוא למשה, משה, מה אכפת לך, הם אינן צריכין לך בדרך הזה, שמעצמן הן מפירין דירתן. למה, שצוואת אביהו בידם היאך לשרות בדגלים. איני מחדש עליהם דבר, שכבר יש להם טכסין מן יעקב אביהו, כשם שהקיפו את מטתו, כך יקיפו את המשכן. מנין, שכך כתיב: איש על דגלו. כיצד הם שרויים. הלויים יחנו סביב למשכן העדות, משה ואהרן ובניו במזרח, שנאמר: והחנים לפני המשכן קדמה, שומרים משמרת המקדש, וסמוכים להם יהודה ויששכר וזבולון. מכאן אמרו, אשרי לצדיק ואשרי לשכניו. אלו שלשת השבטים שהיו סמוכים למשה ואהרן, נעשו גדולים בתורה. יהודה, שנאמר: לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים^(שם מט, ט). בניששכר כתיב: ומבני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל ראשיהם מאתים וכל אחיהם על פיהם^(דה"א יב, לג), והיו מסמיכין הלכה על פיהם. ומזבולון, מושכים בשבט סופר^(שופטים ה, יד). סופר, על שהיו שכניו, כלם נעשו בני תורה. ומן הדרום בני קהת, וסמוכין להם ראובן ושמעון וגד. מכאן אמרו, אוי לרשע ואוי לשכנו. אלו שלשת השבטים שהיו שכנים לקרח ועדתו בדרום, אבדו עמו במחלקתו, שנאמר: ותפתח הארץ את פיה ותבלע אותם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש^(במדבר טו, לב). ומן המערב בני גרשם, וסמוכים להם אפרים ומנשה ובנימין. ומן הצפון בני מררי, וסמוכים להם דן ונפתלי ואשר. והיו שבועה ענני כבוד מקיפין אותן.

13. בראשית פרק מט, א-כז

(א) ויקרא יעקב אל-בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר-יקרא אתכם באחרית הימים: (ב) הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל-ישראל אביכם: (ג) ראובן בכרי אמה פחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז: (ד) פחו כמלים אל-תותר פי עלית משכבי אביה אז חללת יצועי עליה: פ (ה) שמעון ולוי אחים פלי חמס מכרתיהם: (ו) בסדם אל-תבא נפשי בקהלם אל-תחז כבדי כי באפם הרגו איש וברצונם עקרו-שור: (ז) ארור אפם כי עז ועברתם פי קשתה אחלקם בייעלב ואפיצם בישראל: (ח) יהודה אמה יודוה אחיה ידו בערף אביה ישתחוו לה בני אביה: (ט) גור אריה יהודה מטורף בני עלית פרע רבץ פאריה וכלביא מי יקימנו: (י) לא-יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי-יבא שילו ולו יקהת עמים: (יא) אסרי לגפן עירו ולשרקה בני אתגו כפס ביין לבשו ובדם-ענבים סותו: (יב) חכלילי עינים מנין ולכו-שנים מחלב: פ (יג) זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אגית וירכתו על-צידו: ס (יד) יששכר חמר גרם רבץ בין המשפטים: (טו) וירא מנחה פי טוב ואתה-הארץ פי נעמה ונט שכמו לסבל ויהי למס-עבד: ס (טז) דן גידו עמו פאחד שבטי ישראל: (יז) יהידו נחש עלי-דרך שפיכן עלי-ארח הנשף עקבי-סוס ויפל רכבו אחור: (יח) לישועתה קניתי ה': (יט) גד גידוד יגודנו והוא יגד עקב: ס (כ) מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני-מלך: ס (כא) נפתלי אגלה שלחה הנתן אמרי-שפר: ס (כב) בן פרת יוסף בן פרת עלי-עין בנות צעדה עלי-שור: (כג) וימרהו ורבו

וַיִּשְׁטְמֵהוּ בַעֲלֵי הַצִּיָּים: (כד) וַתָּשֶׁב בְּאֵימֶן קִשְׁתּוֹ וַיִּכְּזוּ זְרָעֵי יַגְדּוֹ מִיַּדִּי אַבִּיר יַעֲלֹב מִשָּׁם רָעָה אָבוֹן יִשְׂרָאֵל: (כה) מֵאֵל אֲבִיךָ וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֵת שְׂדֵי וַיִּבְרַכְךָ בְּרֶכֶת שָׁמַיִם מֵעַל בְּרֶכֶת תְּהוֹם רַבְּצַת תַּחַת בְּרֶכֶת שָׁדַיִם גְּרַחֵם: (כו) בְּרֶכֶת אֲבִיךָ גָּבְרוּ עַל־בְּרֶכֶת הַרְיֵי עַד־תַּמְאַת גְּבַעַת עוֹלָם תִּהְיֶינָה לְרֵאשִׁי יוֹסֵף וּלְקַדְקַד גְּזִיר אֶחָיו: פ (כז) בְּנִימִין זָאֵב יִטְרֹף בַּבֶּקֶר יֹאכַל עֵד וּלְעָרֵב יִחַלֵּק שָׁלָל:

14. בראשית פרק מח,

(ה) וַעֲתָה נִשְׁנֵי־בְנֵיךָ הַנוֹלָדִים לָךְ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בָּאֵי אֵלֶיךָ מִצְרַיִמָּה לִי־הֵם אֲפָרַיִם וּמְנַשֶּׁה פְּרֹאֲבוֹן וְשִׁמְעוֹן יִהְיוּ־לִי:

חניית בני לוי

בני מררי:
 6,200 זכרים מבין שלושים יום ומעלה.
 3,200 זכרים מבין שלושים שנה ועד בן חמישים שנה

בני גרשון:
 7,500 זכרים מבין שלושים יום ומעלה;
 2,630 זכרים מבין שלושים שנה ועד בן חמישים שנה

בני קהת:
 8,600 זכרים מבין שלושים יום ומעלה;
 2,750 זכרים מבין שלושים שנה ועד בן חמישים שנה

בני מררי

משה ואהרן ובניו

המשכן

בני גרשון

בני קהת

© 2015 כל הזכויות שמורות לארטסקרול-מסורה, תשע"ה. העתקה אסורה בכל צורה שהיא.

רחל – יוסף = מנשה אפרים בנימין
 בלהה- דן נפתלי
 לאה- ראובן שמעון לוי יהודה יששכר זבולון
 זלפה – גד אשר

מערב - רחל – יוסף = מנשה אפרים בנימין – בני גרשון
 מזרח – לאה - יהודה יששכר זבולון – משה אהרון ובניו
 צפון - בלהה- דן נפתלי - זלפה – אשר – בני מררי
 דרום - לאה- ראובן שמעון - זלפה – גד – בני קהת (קרח)